

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 luna 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru deceria la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 luna 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.

1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 16.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază. Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic”.

Viitorul Ungariei.

I.

„Ungaria sărbătorește milleniul său, și Europa asistă la aceste sărbători naționale, neuitând marile servicii aduse de națiunea ungară civilizației, pe care ea a protejizat-o timp de secole contra barbariei orientale”.

Cu aceste cuvinte începe Beksics Gustáv un articol în „Revue Politique et Parlementaire” din Paris.

Și cu neledite cuvinte — și cele dintâi neadevăruri!

„Ungaria”, „națiunea ungară” nu-și sărbătorește milleniul.

„Ungaria”, „națiunea ungară”, e o ficțiune, care, cu toate acestea, se alcătuiește din concretități; — și aceste concretități sunt naționalitățile din Ungaria.

Dar’ naționalitățile din Ungaria n’au toate un milleniu de existență în această țară: Românii au aproape două milenii, Sașii și Șrabbii numai câteva secole.

Cum deci sberbează cu toți milleniul lor? — Mister!

Afară de aceasta, Croații, demonstrând ostentativ contra Maghiarilor, credem că nu milleniul îl sărbătorește. Și earăși, nu milleniul îl sărbătorește Românii, Sârbii și Slovaci, când protestează „solemn” contra „scenăriei millenare”, pe care o consideră ca „o amăgire optică, pregătită pentru seducerea Europei”.

Cei-ce sărbătorește sunt Maghiarii. Numai pentru ei Árpád însemnează ceva.

Dar’ „națiunea maghiară” nu e „națiunea ungară” și „Ungaria” nu-i „Maghiaria”.

Beksics se exprimă deci, cu voință, foarte impropriu, când pretinde că „Ungaria”, „națiunea ungară” își sberbează, milleniul.

„Revue Politique et Parlementaire” a avut de altmintearea prudența de a publica articolul lui Beksics Gustáv sub beneficiu de inventar și cu o rezervă neobișnuită pentru alți articoli.

Într’adever, într’o notă specială, redacția acestei reviste își declină orice solidaritate cu articolul lui Beksics:

„Ideile, statisticele și concluziunile acestui articol, atât de interesant în momentul când diferitele naționalități, care compun imperiul austro-ungar, se agită”, — zice redacția, — „rămân cu deservire proprii autorului.” „Revista” nu are a lua poziție între diferitele naționalități; etc.

Și „Revista Politică și Parlamentară” a făcut bine, de oare ce articolul lui Beksics e plin de neexactități faptice

și statistice și de deducțiuni ridice, — cum vom vedea mai la vale.

În prologul articolului său Beksics Gustáv, după ce constată că „Maghiarii” (de astă-dată „Maghiarii”) sunt astăzi reprezentanții aceleiași civilizațiuni ai cărei apărători au fost altă-dată, se întreabă:

„Cu toate acestea Ungaria, care în această întâie mie de ani a luptat victorios în contra atător potrivnici, și ea în stare să triumfe și asupra elementelor destrucătoare omenirii în pragul milleniului său al doilea?”

Mare cuvânt, mare chestiune!

Și Beksics Gustáv adaugă:

„Chestiunea orientală se apropie de desmodamentul său final și tot Orientul este plin de factori disolvanți ai ideii naționale. Lupta de rasă cucerește deasemenea și Ungaria; dar’ aceasta nu poate exista decât păstrându-și caracterul său național. Cu ocaziunea milleniului ungar, este deci foarte mai interesant a ne ocupa de viitorul Ungariei decât de trecutul său”.

E bine înțeles că Beksics Gustáv ajunge la concluzia, că Ungaria va mai trăi cel puțin încă un milleniu în forma de astăzi; mai mult, într’un timp relativ scurt nu vor mai exista naționalități în Ungaria, de oare ce toate se vor contopi în rasa maghiară.

Voiți propriile sale cuvinte? Eată-le:

„Ideea națională, deși ajutată de o mare putere străină într’o epocă când rasa maghiară era relativ slabă și izolată, n’a putut învinge rezistența statului istoric ungar. Ea va putea aceasta cu atât mai puțin astăzi, când forțele rasei maghiare s’au izecit. Statul istoric ungar înainteașă deci în chip ireversibil pe calea evoluțiunii sale și va ajunge la scopul său într’un timp relativ scurt. Nu va mai fi atunci vorba de naționalități”.

Avem prin urmare tema lui Beksics Gustáv: *Care e viitorul rezervat Ungariei în al doilea milleniu?*

Avem și rezultatul, concluzia sa: *Într’un timp relativ scurt rasa maghiară va absorbi pe toate celelalte, și Ungaria va deveni un stat unitar-național-maghiar.*

„Nu va mai fi atunci vorba de naționalități” sunt chiar cuvintele cu care articolul se încheie.

Vedeți că Beksics Gustáv e un om expeditiv, cum și se vede unui „patriot” care se respectă?!

Să urmărim însă puțin firul argumentării sale, căci argumentele faptice și premisele logice sunt hotărâtoare de valoarea sau lipsa de valoare a concluziei la care „patriotul” nostru ajunge.

Vom aluneca numai asupra capitoului I al articolului în chestiune, în care autorul constată un adevăr cunoscut tuturor, și anume că ideea națională pe unele locuri a găsit teren favorabil și a

„unitatea politică (probă Italia), ear’ pe alte locuri ea n’a găsit teren favorabil și acolo popoarele și-au păstrat fiecare caracterul său național (probă Austria, Ungaria, Rusia și Turcia).”

În aceste din urmă state „ideea națională a produs efecte disolvante” (probă Turcia); ear’ unde efecte nu sunt așa de manifeste, totuși ele se pot constata (probă Austria).

În ce situație se află Ungaria?

„În oare-care privințe, — răspunde Beksics Gustáv, — statul istoric ungar se află în o situație analogă cu aceea a Rusiei, adică se găsește în fața alternativei următoare: sau a se resigna a ajunge la descompunere, sau a pune totul în mișcare pentru a deveni un stat național”.

Și pentru-ce această analogie cu Rusia? — Beksics ni-o spune earăși:

„Pentru-că și Ungaria cuprinde diferite naționalități străine (Așadar’ Românii, Sârbii, Slovaci etc. sunt străini în Ungaria!! — Red. „Trib.”) Ungaria a avut totdeauna un caracter național ungar (cuvântul „ungar” însemnează la Beksics „maghiar”. — Red. „Trib.”), dar’ a dezvoltat atât de puțin acest caracter față de naționalități, încât n’a făcut nici chiar ca limba maghiară să fie baza unității naționale și politice. De-a lungul secolelor și până la epoca recentă limba latină a fost adoptată ca limbă oficială. Și nu șovinismul, ci ideea națională a folosit limba latină ca cea maghiară”.

Ceea-ce însemnează că Ungaria e a Maghiarilor, ear’ celelalte naționalități nemaghiare sunt străine în ea! Statul ungar a avut totdeauna caracter național maghiar, deși limba oficială era limba latină; ear’ acum, introducându-se limba maghiară ca limbă oficială, nu se face altceva decât se afirmă și mai mult ideea de stat național maghiar!

Eată cum prezentă „patrioții” noștri stările de lucruri din Ungaria în străinătate!

„Cu toate acestea, — se întreabă Beksics, — revendicările politice ale ultraștrăinilor croați și români nu însemnează cumva că statul istoric maghiar începe a se descompune?”

Se înțelege, că răspunsul e negativ, dar’ negativ nu pentru-că pătura conducătoare maghiară va căuta să deee satisfacere cerințelor drept ale naționalităților, ci... pentru alte motive.

Mai întâiu, în ce privește pe Croații, Beksics Gustáv zice, că încercările lor de a face un pas mai departe pe calea autonomiei de care se bucură sunt zădărnice; deasemenea, că e o utopie idealul lor de a concentra, sub hegemonia lor, elementele slave din sudul Ungariei: ei ar fi în cazul acesta majorității de Sârbii ar trebui să cedeze numărului covârșitor al acestora, cu toată superioritatea lor culturală și economică.

Astfel, cu Croații Beksics Gustáv o isprăvește repede-repede. Croații vor fi totdeauna așezați la spriginul Ungariei; ei nici n’ar trebui măcar să se gândească la o altă soartă, decât aceea, pe care „patrioții” maghiari din Budapesta binevoiesc să li-o acorde.

Trecem deci și noi repede asupra acestui capitol al articolului lui Beksics Gustáv și venim la Români.

Aceasta însă în un al doilea articol.

Armele maghiarisării. Redacțiunea „Foi Poporului” a primit deunăzi o scrisoare, care ne-a îndușat pe toți. Scrisoarea vine dela un părinte îngrijit de soartea fiilor săi; prin ea ni-se descoper metehnele de cari se folosesc pionierii maghiarisării pentru a face cât mai multe victime.

Eată scrisoarea din chestiune în forma ei originală, naivă, care însă trebuie să ne deee mult de gândit.

Mult on. domnule Redactor!

„Scrisoriul vin a te ruga foarte frumos, ca să faci mare bunătațe și să mă îndrumezi la dorințele mele cum aș putee isbati, ca să-mi ajung scopul dorit, precum sunt următoarele șiruri:

„Mult on. domnule Redactor! Eu am 5 pruncuți, 3 ficioari și 2 fetițe; un ficioar și o fetiță sunt încă micuți, ear’ cel mai mare băiat de 14 ani și umblă în I-a clasă civilă la Arad; apoi fetița de 13 ani și umblă în IV-a clasă normală în Arad. Celalalt prunc de 9 ani și umblă în a II-a clasă normală la Arad, toți în clase maghiare, știu vorbi foarte bine limba maghiară, ear’ eel mai mare ficioară și fetița vorbesc și limba germană. Toți trei pruncii bine crescuți și foarte deștepti și înaintați în cultură, și deci acum văzând eu că ei vorbesc destul de bine ungereste acum dela 1 Septembrie nu aș mai putea ca să-i las mai departe a umbla în clasele maghiare căci m’em și mi-e frică că se va înrădăcina prea tare maghiarisarea în inima lor și atunci când vor fi odată oameni vor zice, că nu sunt Români, ci Maghiari, măcar dacă dinții ne și învâd la astfel de afaceri, totuși cât pot m’aș apăra ca să nu lucră așa ceva, căci prin inspectorul d’școale maghiare din Arad (tanfelyölö) (!) m’a chemat la sine și a zis, că să-mi înșchimb numele meu și să-mă fac Maghiar cu pruncii cu tot, că apoi mie îmi vor da un oficiu cu un salariu de 40—50 fl. v. a. la lună și pentru prunci se vor interesa ei de-i vor arăda la orice rang-de învățatură se vor atrage pruncii, tot pe speșele lor, eu nu trebuie să speșez nimica, nici pentru haine, nici costul, nici cărțile, ci tot pe

speșele lor, fiindcă pruncii sunt niște prunci solizi, eu însă n’am voit...”

Cu toate acestea din scrisoarea omului nostru se vede, că promisiunile strălucite l’au clătinit, și nu ține necondiționat la neamul său. El se roagă însă de noi, ca ultima încercare, să-i dăm sfatul, cum să capete vre-o slujbă la Români, cum să capete vre-un ajutor ca să-și așeze băieții în școale românești, cum zice el: „ca să nu mă înstrăinez de neam și de naștere, căci altmintearea sunt silit a mă înstrăina, căci mai departe nu-mi pot învâta pruncii și la sapă și la plug nu-i mai duc de rușine, că mă batjocoresc sătenii...”

Eată un simptom îngrozitor. Un tată de familie, încolo cinstit, harnic, iubitor de progres și bine, abonent și cetitor al „Foi Poporului” și totuși ispitit în cel mai mare grad.

Pentru caracterisarea omului mai cităm următorul pasagiu final din lunga scrisoare:

„Mult onorate dle Redactor! te rog ca să faci bunătațe și să-mi trimiți cât mai curând rezultatul înapoi; scrieți-mi o epistolă și o pocoloți în mijlocul foi mele, ca să nu mă solviți posta de chilin pentru epistolă”.

...Eată simptom, care ar trebui să ne pună serios pe gânduri, și se alunge dintre noi mulțimea micilor miserii, ce ne consumă.

Nouele alegeri.

„Budapesti Hirlap” anunță, că în cursul săptămânii viitoare, probabil Mercuri deja sau Joi, parlamentul își va amna ședințele până în 7 Septembrie n. Amnarea nu se va face însă prin rescript regesc, ci simplu prin decisiul camerei. În 7 Septembrie camera se întrunește din nou, dar’ va dura numai foarte scurt timp. Cel puțin în cercurile deputaților e aproape generală părerea, că încă în cursul lui Septembrie se va încheie prin mesagiu de tron actuala sesiune a parlamentului și înspre sfârșitul lui Octombrie se vor dispune alegeri noue.

Spionagiu.

Dup’olaltă au apărut în ziarele maghiare articoli referitori la Români, articoli surprinzători prin detaliurile, adevărate și mincinoase, ce le dau asupra unor afaceri interne românești.

Astfel „Budapesti Hirlap” publică un articol de reporteragiu, datat, chipu din Brașov, în care spune câte și mai câte lucruri despre înființarea unui nou ziar, despre pretinsa stare rea la „Tribuna”, intimități de a redactorilor ei, mânia părintelui Lucașu pe Sturdza, că nu l’a făcut episcop etc. etc.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Sperjurul.

— Novellă istorică. —

De

Tr. I. Magier.

(Urmare.)

În ziua următoare fostul lacheu se prezentă înaintea lui Sfridei, pe care îl afla sezând îngândurat lângă o masă în coridor, pe care erau mai multe hârtii aruncate în disordine.

„Te-am chemat, Sultze, începui Sfridei, „câci m’am convins, că nedreptate îți-am făcut, când te-am isgonit, Am aflat, că ai fost nevinovat. Regret că te-am nedreptățit”.

„Din parte-mi mă bucur foarte, lunate stăpâne, că te-ai convins că nu sunt om capabil de trădare”, răspunse Sultze, care în conștiință știa bine, că nici Sfridei nu-l crede.

„Un om, care în trecut mi-a făcut atâtea servicii oneroase ca tine, recunosc bucuros, că nu poate fi trădător”, aduse Sfridei cu ton prefăcut, scrutând în același timp trasurile lacheului.

„Te-am servit cu credință și mi-aș fi dat în tot momentul și viața pentru Măria Ta. Nu pot decât să mă bucur, că înșivă o recunoașteți”, răspunse Sultze, făcând o mutră umilită.

„Ei bine! Sper că și de aci înainte îmi vei fi credincios și mă vei servi și mai departe cu onoare”, zise stăpânul privindu-l cu ochi scrutători.

„Am fost totdeauna om de onoare și astfel voiesc să mor, dar’ mă lertați Măria Voastră, dacă vă spun, că m’am decis a nu mai servi. Am de cuget să mă rentorc la locul natal, căci părinții mi-au murit și averea se prăpădește”, zise Sultze, mințind cu îngrijire prefăcută.

„Îmi pare foarte rău, că perd un om ce mi-a fost de așa mare folos. Vei ști poate murmurul ce domnește printre țărani și altul ca tine nu mă poate informa așa bine. Dar’ încă ce!? Un ticălos cu numele Mugur a cutezat a mă amenința, că mă va ataca în ziua mare. S’au retras mai mulți în pădure și de acolo conspiră. Aș răspăti bogat pe cine m’ar putea ajuta să pun mâna pe acei mișei”.

„E în adevăr un lucru ne mai poment! Ce îndrăzneală proastă! Se vede, că s’a întors lumea pe dos”, zise Sultze cu astuție. „Comandăți miliție și-i urmăriți”.

„Imposibil! Ar trebui mai întâiu să află cuibul. La aceasta mi-ar trebui un om să aibă descoincia ta, Sultze. Eată te și întreb deci, dacă în serviciu nu voești a mai intra, ești învoit cel puțin a-mi da mână de ajutor, să descoperim pe hoții aceia. Răspăta nu-ți va lipsi, poți fi sigur!”

„Ce pot, eu lunate stăpâne, să fac? Ar fi să-mi pun viața în joc. Cu Mugur nu prea poate omul glumi. Dar’ să zicem, că eu într’a-

devăr așa află cuibul, Măria Ta ai recuira poliști, la casul că ei n’ar pute fi toți prinși, la ce poclon am eu apoi să mă aștept din partea lor?”

„De aceea să n’ai frică! Vei cerca și ispită cu astuție și când vei da de urmă, îmi șoptești mie — îți garantez apoi, că în astă lume n’or mai face giume proaste de acestea...”

„Nu e tocmai așa ușor, lunate stăpâne, și dacă socoteala nu eșo întocmai, apoi pentru mine va fi mai neplăcut rezultatul. Pe lângă toată bunăvoința un serviciu așa de periculos nu știu cum îl voi putee împlini”, zise Sultze, gândindu-se la remuneratiunea ce prin viclenie voia se o mărească.

Sfridei, care înțelegea bine modul, îi zise: „Sultze! de când te-ai făcut așa timid ca iepurele?!” „Trei mii de florini pun preț pe capul lui Mugur! Îți se imbie un câțig din care poți trăi, numai calculă să știi”.

„Voiu proba, lunate stăpâne, dar’ când va fi la îndemână, să nu oare-cumva să vă scape, căci atunci va fi va mai de noi”.

„Ne-am înțeles!... Pe mine mă cunoști!... Acum la lucru și vezi să fie toate la timp!”

Adunarea națională din Blaj a Românilor trecuse. O imponentă adunare la care alergară atâtea mii de oameni și din cele mai îndepărtate unghiri, cum nu se mai pomenise încă. Românii își formulaseră dorințele lor înaintea lumii și făcându-le cunoscute, așteptau împlinirea lor dela stăpânirea țării. Însușire caldă cuprinsese toate inimile.

Cu toate acestea în liniște așteptau îndreptarea relelor, hotărâți firm, a prinde cu toții arma, dacă ar da peste urechi surde.

Vechiul feudalism ruginit, începe a se elati din temelii. Mișcămintele ce în toate părțile se observau, erau mugurii unor reforme radicale, ce aveau să urmeze; întocmai precum schimbarea repede și desechilibrarea curentului aerian, prevestesc furtuna apropiată. Sateliții demonici vedeau și ei cu îngrozire, că terenul li-se surpă mereu de sub picioare, deci ca omul ajuns la desperare, se apucau de toate mijloacele.

Șoimenii, se înțelege, nu rămăseră nici ei rece la suflarea, acestui zefir al libertății, ei așteptau numărând momentele. Mugur, care luase și el parte la adunarea națională, ținea în curent pe săteni, despre toate fazele mișcării. Să păzia însă, a nu fi surprins de oamenii domniei, spre care scop se folosia mai ales de noptile firă lună.

Sfridei își mușca buzele amar, gândindu-se la urmările ce se prevesteau mereu.

În dimineața următoare, Șoimenii fură surprinși cu o duzină de poliști veniți dela comitat. Nimenea nu știa ce poate fi la mijloc. Cătră numărul de doisprezece al poliștilor se mai adause o ceată de treisprezece sbiri domnești înarmați din creștet până în tâlpi, cari luară calea spre potecile Măgurei.

Acum toată lumea înțelegea, că e pusă la cale o vânătoare de voinici. De altă parte nici oamenii nu stau cu mâinile în stu, căci

doar’ cu toată căldura inimii țineau toți la Mugur și la ai săi. Mugur, trebuia să știe și el deci din vreme, că timpul s’a posomorât!...

Liniștea solitară a Măgurei și murmurul lin al păraelor deveniră turburate de tropaiele cailor și zingăniul armelor, ce luceau în splendoarea soarelui de Maiu. Convoaiul persecutor primi la „Dâmbul roșu” comanda a se împărți în trei direcțiuni.

E ușor de înțeles, că aici trădare era pusă la mijloc.

Mugur, deși era neliniștit, că Săciul de mai multe zile nu se arătase la convenirile lor, la trădare totuși de loc nu se gândia. Când văzu fus pe Nichita, vărul lui Aron, alergând cătră ei în ruptul capului, o presimțire rea îl turbură. Deci demândă soților săi să fie gata, căci nu sunt semne bune.

Nichita abia găfăind, le spuse să fugă, căci sunt urmăriti de o mulțime de poterași și sbiri. Acum Mugur înțelese pe deplin ce i-a făcut Săciul. Ce era să facă? Timp de perdut nu era, căci după spusa lui Nichita, ei nu mai puteau fi departe.

„Sus cătră muntele „Gorgana”, căci pădurea e deasă! Dar’ grijiți de voi și la timp potrivit trageți și voi, de va ajunge lucrul la atăt. Și ochii totdeauna în pătru să vă fie! Și acum după mine!” strigă căpitanul.

Mugur nu sfârși bine vorba, când din vârful muntelui „Pleșuvul” se auzi o nechezătură de cal.

Astăzi vine „Egyetértés” cu un articol: „Lueger și Valachi” datat din Viena. Aci se spune între altele multe, că la Viena s’ar fi constituit un comitet secret la inițiativa lui Lueger, în care ar fi intrat și deputatul ceh-tiuner Kramarz, dovadă — vorbirea lui din delegații.

Deunăzi — zice articolul pretins din Viena — Vajda-Voevod și Titu Terția, studenți universitari s’au sfătuit timp îndelungat cu Lueger. Resultatul a fost, că Terția T. din încredințarea lui Lueger se va duce la București să se înțeleagă cu Liga nouă, să pornească o mare acțiune în contra Ungurilor. Lueger printr-o epistolă autografă a rugat pe Rațiu și pe noul comitet al Ligii, ca să îndemne pe toți studenții universitari de pretutindenea a se alia cu antise-miții și să facă adunări, în cari să agiteze contra Ungurilor. Spesele le va purta partidul antisemit.

Ultima știre, adică cea cu spesele, ar fi cauzat mare bucurie la „Tribuna”. Pentru că tare egoiști sunt luptătorii aștia de român, ceea ce în mod drastic a caracterizat-o un politician român, care ar fi zis că-lucaci în ultimele zile, când a fost la București: „Domnule, d-ta nu ești, cum te crezi. D-ta ești butea fără fund a danai-delor, pe care o tot umpli, și tot nu-i plină”.

Firește, sunt și oameni mai serioși — încheie intrigantul dela „E-s” — cari nu aprobă acest curent. „Dreptatea” de pildă a dat o strașnică lecție tribunistilor în acest sens.

Eată tot atâtea minciuni îngrămădite, căror, — în ce ne privește pe noi, le putem da cea mai categorică desmintire.

Minciunile acestea însă, ca și în articolul lui „B. H.” se acată de câte un adevăr, pe care ne mirăm de unde îl află Ungurii.

Că suntem împregiați cu un întreg aparat de spionaj, e evident, dar’ că în acest aparat funcționează, cum se vede și în Români, asta-i revoltător... Și toate acestea acum, când începe de nou a se tracta despre înființarea unui nou ziar, brotist, asta-i o coincidență suspectă.

Naționalitățile în delegații.

Atragem atenția cetitorilor asupra dării de seamă din numărul de azi, despre delegațiunea austriacă, ear’ mai ales asupra vorbirii delegatului ceh Dr. Slama.

Judicatura Curiei.

— Ședința parlamentului maghiar, ținută în 19 Iunie n. —

„Ș-ul 169”.

Eată conținutul complet al paragrafului cu pricina, pe care noi l-am numit „paragraf negru”, ear’ foile germane îi zic „Kauzelparagraph”.

„Dacă vre-un preot sau cel-ce este chemat a îndeplini un act religios, sau cel-ce ocupă peste tot o funcție bisericească se va mișca în o localitate destinată pentru ceremonii religioase sau în vre-o adunare de caracter religios a influența prin expresiuni rezultatul alegerii;

dacă cineva pentru scopul ca unul sau mai mulți alegători să voteze pentru un anumit candidatul sau în genere să se abțină dela votare, — face promisiuni cu privire la prevederea cu daruri bisericești sau amenința cu canoane, cu detragerea grației și cu pedepsele de pe lumea cealaltă;

dacă cineva dispune, ca obiectele destinate pentru adorațiunea religioasă sau obiectele menite de a fi folosite la săvârșirea diferitelor servicii dumnezeiești, — se fie fol-

„Dușmanul e aproape — la fugă!” strigă Mugur, în timp ce străbătând „Poiana Ursului” abia apucase într-o pădure de brazi, o detunătură din muntele Pleșuv trecu șuierând pe lângă urechia lui Darduc. Acestea urmau altele, dar’ brădetul cel des îi scutia de ele.

Înaintând tot mai afund în desiș se credeau scăpați, când în depărtare de vro trei-zeci de pași zăriră mai mulți panduri pitu-lați după arbori.

„Sântem perduți — la fugă fraților!” strigă Mugur apucând fiecare fuga în toate părțile.

Pocetele începură a răsună și Darduc se răsturnă pe spate. Într-acestea poterașii, ce veneau pe culmea de cătră apus, apărură și ei, închinându-se astfel de trei părți pe bieții voinici.

Încă o detunătură și Mugur căzu peste o peatră ascuțită. Focurile mai ținură câteva timp, apoi încetară. Persecutorii se adunară din toate părțile, aducând cu ei pe cei doi răniți, în timp ce comandantul își stringea pumnii, căci ceialaltă i-au scăpat.

Mugur era lovit în piciorul drept, ear’ Darduc rănit în coasta stângă. După constatare însă, nici la unul, ranele nu erau mortale. Pe când niște slugi domnești făceau pregătirile de drum, Mugur observă înăpăo pandurilor, în dosul unui brad stând răzimat pe Sultze, care tremurând se siliu a se ascunde.

(Va urma).

sita la vre-o adunare sau conduct de alegători;

sau dacă cineva, căruia îi stă în putere, să învoeste, ca aceste obiecte să fie folosite: e a se pedepsi cu arest de stat până la un an, cu amendă în bani până la o mie de coroane și cu suspendarea tuturor drepturilor sale politice.

Discuția detaliată asupra acestui paragraf s’a început, după-cum am arătat deja în ședința trecută. În fruntea celor-ce combat ș-ul stă fracția lui Ugron și cei puțini în contra cărora îndeosebi este îndreptat tăgășul-șului, membrii și aderenții partidului popular.

Pirul desbaterii îl continuă în ședința de astăzi Ugronistul, preotul catolic Vajay. „Lotrul cel nemernic și miserabil — zice Vajay, — care-și caută în mod neîneles de rafinat jertfa nevinovată și o jefuește, tremură de consecuențele faptului său. Astfel este și guvernul, care a schimbat deja toate instituțiunile creștinești în Ungaria și în locul lor a introdus instituțiuni păgâne, cari jignesc sentimentele religioase a multor milioane de creștini, cari distrag inimile și violează pe cetățeni până la os, prin organele lor cele neculte și neciopite. Dar’ guvernul tremură înaintea scaunului judecător al poporului, tremură de consecuențele logice ale următorului adevăr: *Este o negare a religiei, o apostasie, de a sprigini cu votul seu un guvern, a cărui program este persecutarea religioasă și a bisericii.*”

Și în această teamă guvernul ia măsuri de natura aceasta. Dar’ binevoii domnilor a vă oprimi-nitel în fuga d-voastră turbată și în nebuna-vă grandamane. Ea’n cugetați, este compatibil cu interesul statului a se răsolbi cu servitorii bisericii și cu însuși Dumnezeu? În pace cu d-voastre, biserica n-o să mai fie, căci acest paragraf atacă doctrinele bisericii, el jigneste libertatea religioasă, face illusorie concepțiunea unui stat cu pretenții de drept public, deneagă liberalismul, basa (pretinsă Red.) de existență a statului acestuia. Acest paragraf nu numai că nu este reacționar, el este direct tiranic”.

Propune omiterea ș-ului 169.

Disidentul Ásboth János nu vede în ș-ul acesta decât o potențare a luptei dintre stat și biserică, o luptă provocată de guvern numai pentru asigurarea majorității sale. Ásboth clasifică de curioasă politica guvernului cu privire la mișcarea naționalităților, la curentele socialiste și alte mișcări, cari toate se află în un necontent crescend, mulțumită sistemului actualului guvern, care ale mii loace de sanare nu are — decât numai tem-ni-țele. Să nu ne mirăm deci, dacă prin actualul ș, care are mari tendințe de terorizare, numărul martirilor se va spori și tem-nițele se vor umple din nou. Una însă se și o însemne guvernul, — simpatile vor fi întotdeauna pe partea cea terorizată, căci e mai frumos și mai generos a fi în tabera persecutaților decât în a persecutătorilor. (Aplauze sgomotoase). „D-lor dela guvern! Aveți acum în mână puterea, domnia și țara, dar’ să aveți grijă să faceți cu această țară și unde o duceți, — căci și responsabilitatea cade asupra voastră!” Respinge ș-ul 169.

Zelenyák János (profesor de teologie, membru al partidului popular): Anul milenar era să fie an de pace pentru Ungaria, dar’ în loc de a aduce parlamentului pace și demnitate, el a adus persecuțiuni față de preoți, față de cei-ce veacuri de-a rindul au fost apărătorii dinastiei și ai țării. Ce să vezi, în dreptul penal ni-se prescriu acum nouă preoților în loc de disciplinare — baioneta. În dreptul public își perde înțelepciunea politică rolul principal și în locul ei intră intriga politică.

Noi suntem urgisiți pentru-că la spațele noastre stă poporul, dar’ tocmai aceasta este ce ne face a nu simți teamă de acel paragraf, cu atât mai mult că suntem deja obișnuiți cu persecuțiuni.

Suntem urgisiți pentru-că nu am proclamat principiile de independență, ci stăm pe basa principiilor lui Deák Ferencz din 1867, dar’ partidul popular numai în această basă vede garanțiile necesare pentru viitorul Ungariei. Dar’ să aște cu toții, că preotul nu conține cu poporul numai pe amvon, ci are și alte multe privilegii de a conveni. (Nelinșișe).

Partidul popular îngrijorat de soarta poporului, va cere întotdeauna revisuirea acestei legi.

Prin această lege se impune, ca biserica să nu se ocupe cu politica, același lucru se poate însuși pretinde și invers. Politica nu este îndreptățită a ataca biserica sau chiar a-i răpi sacramentele, după-cum deja s’a întâmplat.

Prin ș-ul de față nu biserica întreagă ci numai singuratici vor fi loviți, dar’ mii de inși vor cere răzbunare, căci poporul nu va îngădui, ca conducătorilor sei să li-se pună scăluș și aceia să fie duși în prinoare.

Cere insistent primirea amendamentului făcut în ședința anterioară de deputatul Hor-toványi.

Hodossy Imre combate principiul de a opri pe preoți a face politică ca o absolută imposibilitate, crede că este de lipsă chiar ca preoții să se intereseze de mersul politicii acum, când în urma legilor politice bisericești există o reciprocitate mai strânsă între biserică și stat. Nu e bine a face martiri nici chiar din cei mai fanatici. Combate elasticitatea expresiunilor singuratică din ș. 169 și propune reînnoirea ș-ului în comisiune pentru stilisarea unui mai precis și mai convenabil text.

Ugron Gábor regretă că a fost amintit în șirul discuțiilor numele lui Deák Ferencz, la care majoritatea întotdeauna se provoacă cu predilecție. Doar’ va și această majoritate, că Deák, de câte-ori era vorba de un amestec al statului în chestii bisericești, era de principiu, că ori-ce amestec trebuie încungiuat, căci s’ar pute provoca un necruțător războiu religios. De ce nu se ține și guvernul actual de acea sentență de aur. Pentru-ce împinge țeara tot mai mult în virtele luptei culturale?

Oratorul ilustrează apoi prin exemple drastice anomaliile iscate din cauza legilor politice bisericești, cari anomalii în mai mare grad s’au ivit în regiuni, unde aceste legi au fost la început salutate cu bucurie. El a fost totdeauna pentru o mai domoală lege despre căsătoria civilă și consecuențele — o sdru-cinare a moralității publice, — dovedesc că a avut dreptate. Face următoarea mărturisire: „Mi-e rușine, că legislativa maghiară se ocupă cu paragrafi, cum este și cel de față”.

Acest paragraf poate fi aplicat după buna chibzuială și libera voe a guvernului. Agitațiunea în biserică, firește, trebuie dejudecată, dar’ judicatura în direcția aceasta nu-i compete statului și episcopilor. Este datorită și dreptul episcopilor de a supraveghea și susține disciplina internă. E cert, că politica ce o observă guvernul cu acest paragraf nu corespunde nici prudenței nici patriotismului. Tendința ei este de a delatare pe agitatorii fanatici. Dar’ să ne notăm, că agitațiunea fanatică este primejdioasă numai atunci, când în fața ei stă persecuțiunea fanatică.

Cere respingerea paragrafului și primirea amendamentului.

După unele reflexiuni ale lui Tisza István vorbește preotul Hock János, aponyist. El adă, că în acest paragraf este atacată nu numai preoțimea și individualitatea ei politică, ci libertatea în general. Prin ș-ul 169 se calcă în tină principiile fundamentale ale parlamentarismului, curățenia alegerilor. Cum vine guvernul a lua măsuri de 10 ori mai severe față de preoți ca față de oficanții publici? Ce denotă faptul, că o propunere, a lui Issekutz, care prevede pedepsirea oficanților publici în cas de abuzuri constatate, se respinge de majoritate, ear’ față de preoți se iau măsuri de natura aceasta? Lupta ce se învoacă astfel va fi teribilă, căci nu este sămănță mai fructiferă ca martirii. Dar’ se va și odată, că nu catolicii agitează, ci guvernul, pentru-că se poată despoia țeara lui în decursul luptei. Nu țeara reclamă acest paragraf, ci guvernul care are lipsă de mandate. Dacă paragraful va fi primit, va trebui ca să se incuie și cel-ce va vorbi poporului de pe amvon cu entuziasm. Ridicați înșe ori câte tem-nițe, eu promit so lemna, că de câte-ori o vor cere interesele patriei mele voi vorbi poporului de pe amvon, de oare-ce patria o iubesc mai mult decât îmi este teamă de tem-nițele voastre”. (Aplauze frenetice). Paragraful nu-l primește. Mai multe voci: Se votăm.

Se votează asupra ș-ului 169 și majoritatea îl primește. Restul paragrafiilor se primește fără observare și astfel se declară de încheiată discuția asupra judicaturii curiale în chestia alegerilor dietale.

Delegațiunile.

Delegațiunea austriacă.

În două ședințe plenare consecutive, dela 17 și 18 c., delegațiunea cisleithană a discutat asupra bugetului armatei. Găsim și aici unele lucruri demne de reprodus și de reținut.

În ședința dela 17 Iunie, deleg. ceh Ianda, vorbind despre favorisarea limbii și ofițerilor maghiari în armată, zise între altele: „Văzând toate acestea ce se fac spre folosul Ungurilor, nu ne cuprinde însă de loc simțimentul de invidie ori jalusie; departe de noi ori-ce dușmănie preocupată față de Maghiari. Le dorim toată strălucirea, ce le-a adus-o anul curent, deși nu putem năbuși părerea-ne de rău, că la manifestățiunile cele mai oficiale, care se refereau la stat, a fost văzută numai o singură națiune privilegiată, ear’ celelalte au fost trecute cu vederea”.

Printre serioasele vorbiri despre trebile armatei, un delegat din Carniolia, preotul catolic Salvadori a aruncat un grăunte de piper humoristic. Vorbind contra duelului spune, că:

„nici nu mai poate cineva spune adevărul, dacă nu vrea să rischeze de a fi provocat. Spre pildă, la întocmirea planului aceste săli au fost greșite toate dimensiunile: ea este cu 3 metri mai înaltă și cu 5 metri mai scurtă decum ar trebui să fie, așa încât apare ca o temniță cu turn (Vesellie). Dacă n’aș fi un capelan sărac, incapabil de a da satisfacțiune, arhitectul casei acesteia ar pute să se simtă vătămat în amorul seu propriu prin observările mele adevărate și să mă provoace la duel (Vesellie). Colo sus, deasupra capului prea stimatului nostru president sunt atârnat două doici, care suflă în tromboane și poartă câte două aripi (Vesellie mare). Nici-odată încă în viață n’am auzit, că doicele ar exista și aripate (Hohote de ris în toată sala). Îmi veți răspunde, că acele două corcitură sunt ângeri (Earăși mare vesellie). Dar’ în casul acesta, aș ruga pe domnul ministru de externe să cheme pe sculptorul respectiv la sine în Viena și să-l provoace de a

Presidentul întrerupse aci pe orator, zicând că nu se cuvine.

Dr. Steinwender, german-național, accentuează, că în fiecare an vin pe tapet în delegațiuni chestiuni mari, dar’ totdeauna se dau la ele răspunsuri evasive. Delegațiunea din anul viitor nu mai va îngădui așa-ceva, căci ea va avea un aspect cu totul altul decât până acum.

Barwinski, Rutean, recomandă atențiunii administrațiunii militare starea nefavorabilă a preoților militari greco-catolici.

Ministrul de răzbel, Krieghammer răspunde la o mulțime de întrebări și plângeri. În special nu este de loc înțeles și nu poate suprima aul al doilea ce sunt siliți a sluji voluntari de un an, cari n’au trecut examenul de oficer în anul prim.

Nu poate da urmare nici cererii ca soldații să capete concediu pe timpul secerii-șului, căci, zice, prin asta, întreg mersul al instrucțiunii ar fi stricat.”

În ședința dela 18, s’a petrecut un fapt semnificativ: pentru prima-dată a răsunat în delegațiuni altă limbă decât cele două privilegiate, germană și maghiară, delegatul ceh (tinăr) Dr. Slama a vorbit în limba cehă.

Cum s’a întâmplat cum nu, foile din Viena și Budapesta nu amintesc nimic despre acest incident, nici nu dau resumatul acelei părți a vorbirii Drului Slama, pe care a zis-o în ceheste. Nu știm, cancelaria delegațiunii n’a comunicat-o oare ziarelor, ori acestea au lasat-o afară, o găsim însă în raportul publicat în „Národní Listy” dela 19 c. Eată ce explicație dă ziarul acesta despre întâmplarea.

„Dr. Slama, în conșlegere cu colegii sei și-a început vorbirea cu o alocuțiune în limba cehică. A făcut-o din motiv, ca să fie mențiuată continuitatea dreptului membrilor slavi ai acestui corp (delegațiune) de a vorbi în propria lor limbă, în limba maternă, și în palatul cel nou al delegațiunii austriece. Dr. Slama a fost ales pentru aceasta și din cauza că a fost în anii șeptezeci redactor-șef al unui ziar slovac din Budapesta”.

Eată acum ce a zis delegatul ceh în limba cehică:

„Prima mea vorbire, ce am să rostesc în acest nou palat al delegațiunii noastre, nu voesc să o încep altfel decât în limba-mi maternă, limba care a fost odată respectată și stimată în această țeară, în limba cu care regele Vladislav a deschis la anul 1492 dieta ungără în palatul regal dela Buda.

„Și în această limbă nouă atât de scumpă care și în această țeară numără milioane de același neam, doresc fraților noștri slavi asupriți aci, le doresc din toată inima-mi cehică, ca în curând să-și dobândească drepturile, ce li-se deneagă azi în țeara aceasta.

„În limba-mi cehică în fine exprim dorința, pentru-ca națiunea noastră să ducă la bun sfârșit lupta sa dreaptă; ca, precum astăzi se desbate despre afacerile comune în Viena și Budapesta, așa să se chibzuiască în curând și în Praga, despre afacerile comune, ce le au țările coroanei cehice cu celelalte țări ale M. Sale.

„Nu pot lipsi deasemenea cu acest privilegiu, de a protesta contra celor zise de cătră presidentul delegațiunii noastre privitor la expoziția millenară. Noi nu ne alipim la vorbele lui, noi regretăm că a fost rostită. Căci durerea fraților noștri asupriți o simțim și noi. Nu sântem dușmani ai poporului maghiar, dar’ nu putem sërba propria umilire, nu putem sërba ceea-ce se face și întreprinde aici cu volinție contra oricărui drept natural”.

Atăta a vorbit Dr. Slama ceheste; pe urmă a continuat nemțește, 2 ore neîntrept, despre Bosnia și Erțegovina. Din vorbirea lui credem interesant a scoate următoarele părți.

„Expoziția bosniacă la expoziția millenară maghiară, nu-i vorbă, poate sluji drept dovadă, că țările ocupate se desvoltă frumos. Se poate însă și aceea, că toate produsele expuse acolo nu sânt rodul ori urmarea administrației ocupaționale bosniace. Eu știu pozitiv un cas, anume că comitetul expoziției a cumpărat în Seraievo, la comerciantul Osmanovic sămănța de lăună, pe care acest comerciant și-o procurase dela firma E. Mautner din Budapesta, astfel că acest produs unguresc a făcut călătoria prin Bosnia pentru a se afla expus la expoziția millenară ca produs bosniac. (Mare ilaritate)...

„Mai curând cred, că guvernul n’a vrut tocmai se convingă delegațiunea, că prin expozițiunea bosniacă în Budapesta va fi atrasă atențiunea lumii asupra produselor bosniace și ca să se caute tîrg pentru ele... Pe basa acestor împregiurări sânt poate îndreptățit a cugeta, că participând la expoziția millenară, guvernul bosniac a avut în vedere de a demonstra, că țările ocupate aparțin coroanei ungare. Dacă aceasta ar fi adevărul, am fi siliți să protestăm contra acestei concepțiuni cu toată hotărîrea”...

„Și vorbind deja despre expoziția maghiară, unde lipsește pavilionul, în care ar ilustrate suferințele de față ale popoarelor nemaghiare, și în care deasemenea nu există statistică exactă, pentru a afla, câți adevărați Maghiari cei făcuți cu 50 cruceri sânt deja în Ungaria. Dați-mi voe se mai pomenesc un lucru. În Ungaria, notarii au căpătat admonieri severe, că dacă nu vor lîfera pentru expoziția maghiară din fiecare comană cel puțin zece inși, vor fi destituiți din oficiile lor. Primarii la sate în Ardeal vor fi pedepsiți cu 100 fl. amendă și destituiți, dacă nu vor veni la expoziție. Preoților li-s’a promis ajutor bănesc din fondurile secrete ale guvernului. O astfel de presiune se face în Ungaria, pentru-ca expoziția maghiară să se poată fali cu un mare număr de vizitatori”...

„Exemplul despre modul, cum sânt tratate în Ungaria naționalitățile nemaghiare, nu poate exercita nici o atracțiune asupra popoarelor balcanice”...

„Mai este încă vreme; de aceea exprim dorința, ca guvernul comun să se folosească de influența-i într-o îndestularea popoarelor nu numai la noi, ci și în Ungaria; și în țările ocupate să se introducă o astfel de administrație, încât se câștigăm acolo amici, cari ar avea dorul de a fi concetățenii noștri”.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Un dascăl denunțiant.

Gladna-română, Iunie 1896,

În comuna Zolt (cerent Făgetului, comitatul Caraș-Severin) învătătorul dela școala comunală cu numele Corneliu Musta (care are o ureche mușcată toată până la rădăcină de cătră un oare-cineva la o altă petrecere millenară), înțelegând că s’a dispus pentru acest milleniu mai de sus a se pregăti papirăș și mai multă rachie, vin etc., pe care învătătorul aceste din urmă nu le bea, ci numai le toarnă, — s’a preparat cu nevinovații elevi pentru sərbarea din 9 Maiu c. n. cu cântări ungurești și cu declarațiuni. În ziua deipă de dedimineață a umblat din casă în casă invitând și pe oameni la tîmbălău, amenințându-i cu câte verzi și uscate. 8—10 flăcăi i-au dat ascultare, la care doamna dascălii cu numele Lucreția le-a împărțit cocarde ungurești precum și la copiii de școală.

Domnul dascăl cu elevii și cu musica după ei au pornit prin sat strigînd neîncetat „Ejen” și ajunși afară din sat s’au pus a cânta tot ungurește și a să vesel, — plantînd în acel loc de joc copilăresc și unguresc niște lemne, care nu mult după plantare au fost lăpădate.

Joi la Înălțarea Domnului am fost în parohia Zolt ca să celebrăm sf. liturgie, când eată ce vîd, că elevii dela școală au și în biserică tricoulor maghiar. După serviciul divin mergînd cătră casă am întîlnit vre-o călăva prunci de școală, cari purtau tricoulor maghiar și i-am întrebă, că cine li-l-au dat; răspunsul a fost, că dascălul și dascălița. Eu atunci le-am zis copiilor ca să-l lăpede și la biserică să nu vină cu astfel de panticii mai mult.

Accea-ce eu am spus copiilor, dl fără o ureche a auzit și iute a alergat la notarul comunal din Gladna-română, Kiss Andor, care numai de Români nu dorește a auzi, și cu acest dascăl m’au acusat la protopretor. Luni dimineață, în 6 Maiu c. v., mă trezesc că mă caută gardarmii pe mine și pe soerul meu, parochul Ioan Daminescu (un moș de 73 ani),

Ambii am mers de loc la cancelaria notarială și am stat flămânzi și setoși dela 8—2 ore p. m. sub baioetele lor 3 gendarmi, în care timp am fost întrebați, că ce am zis noi către cei din Zolt și către cei din filiala Gladnamontană. Pe mine m'a întrebat foarte mult și despre aceea, că nu am scos eu din pământ lemnele millenare de pe teritoriul comunei Zolt, căci așa m'a acuzat dl dascăl, că eu aș fi făptuitorul. La 3 ore p. m. deodată vîd că s'î bagă în cancelaria notarială dl protopretor Schöenfeld László cu mai mulți forestieri, 2 ingineri și un emis din partea ministrului în o afacere oare-care de drum, cari toți căutau la mine infuriați. După puțină conversațiune cu dl protopretor am fost dispensați a merge acasă eu și soțul meu.

Pe soțul meu l'a acuzat învătătorul dela școala de stat din filiala Gladnamontană la îndemnul celui din Zolt, pentru-că a spus pruncilor dela școală, că la biserică s'î nu mai vină cu tricor maghiar. Lemnele millenare plantate în Gladnamontană asemenea au fost lăpădate afară, dară nu se știe de cine.

Eată, on. dle Redactor, cum s'a sîrbat pe la noi milleniul de un învătător, care s'î nutrește cu pâine românească. Blăstîmul neamului românesc asupra lui!

De astă-dată atîta, cu altă ocaziune mai multe.

Ioan Neagu,
preot-capelan.

Examen.

Sălagiu, luna lui Iunie 1896.

Astăzi, când sîntem în finea unui an școlar — a anului 1895/96 — din punct de vedere pedagogic, din toate părțile locuite de Români, ar fi de dorit, ca să se anunțe în public prin foile noastre cotidiene o dare de seamă despre rezultatul examenelor școlarelor noastre din cele 12 protopopiate aparținătoare vicariatului Silvaniei.

La noi în Sălagiu, încă s'au denumit atari comisari pentru examenul acestui an școlar, dar' cu durere trebuie să observ, că până acumă nici din o parte nu s'a publicat rezultatul examenelor din cele 12 protopopiate aparținătoare vicariatului Silvaniei.

În convingere, că fac un bun serviciu cauzei învățămîntului școlar, vouă s'î vă dau un scurt raport despre examenul dela școala română gr.-cat. din Șimleu, care s'a ținut Duminecă, 14 Iunie, pe la 3 ore p. m. Celui-ce a fost de față l'î-se părea că asistă la o sîrbătoare solemnă.

La intrarea în școală, l'î era mai mare dragul a vedea decorațiunile cu ramuri verzi și copii în număr de 42, îmbrăcați sîrbătorește.

Masa școliei, pe lângă cununi și buchete de flori, era împodobită cu cele mai prețioase flori din câmpul muzelor, cu o mulțime de scrisori de peste an și o bogată programă despre materia propusă.

Examenul s'a început cu cântarea „Împărate ceresc”. După aceea un copil de clasa a IV-a a bineventat prin o vorbire pe rev. d. vicar Alimpe Barbulovicu, pe oaspeții și părinții copiilor. Rev. d. vicar, prin o vorbire declară apoi examenul de început; învătătorul școliei Alexiu Todorca, conform programei, clasă de clasă cere răspunsul copiilor din toate obiectele.

După fiecare obiect s'a cântat câte o poezie națională.

Din toate studiile copii au dat răspunsuri doveditoare de un progres laudabil, ceea-ce, ca un semn de recunoștință s'au înscris și în protocolul școliei, spre laudă zelului învătător Alexiu Todorca.

Coroana examenului au pus-o declamațiunile; între acestea mult a desfătat publicul de față declamațiunea „Limba mea”, predată de o fetiță în ton de tot plăcut.

La acest examen a fost de față pe lângă părinții copiilor și o mulțime de public.

Dintre inteligenți au fost sp. d. Andreiu Cosma, director a băncii „Silvania”, Ioan Makin, N. Boros și N. Deleu, practicanți la „Silvania”.

Dela sate au fost sp. d. Georgiu Maior, jude la trib. în Zelau, Vasile Oitean, inv. în Perice și Titus Trif, preot în Cehiu. Apoi mai multe doamne și domnișoare din oraș.

Copiii mai distinși au fost premiați din partea valorosului bărbat, dl Andreiu Cosma, cu cărți de citire și de rugăciuni.

Fie, ca progresul acestei școli din acest an s'î deschidă inima și voia la toți inteligenții români din Șimleu — celor absenți dela acest examen — ca pe viitor în școala cea nouă de model, s'î onoreze examenul cu prezența d-lor.

Unul dintre cei de față.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

„Gazeta Transilvaniei” (nr. 127) serie sub titlul: „Cea mai nouă cursă” un prim-articol despre proiectul de judecată Curiei. Arată, că acest proiect nu are nici-decăt menirea de a asigura libertatea alegerilor, ci din contră de a o suprima și mai mult, în interesul partidei dela putere. Articolul remarcă, că deosebi ș-ul privitor la amestecul preoților în alegeri și constată, că tendințele nelegiuite ale acestui paragraf sînt îndreptate mai ales contra partidei populare și a naționalităților nemaghiare. Încheiînd, „Gazeta” îndeamnă pe Români la unire și consolidare, căci „atunci toate viciricirile dușmane nu vor pute dărma întăriturile cetății poporului român”.

CRONICĂ

Sibiul, 22 Iunie n. 1896.

La temniță. Din *Idonești* n.-se scrie: Șirul neîntrerupt al osîndirilor pentru doina lui Lucaciu, încă nici acum nu s'a sfîrșit. Astfel aîm, că domnul *Iuliu Marc*, învătător gr.-cat. în *Idonești* (Görgény-Libánfalva) în 19 l. c. a plecat spre Seghedin, ca s'î-și împlinească pedeapsa de 8 zile închisoare de stat, dictată asupra d-sale de către tribunalul din Maros-Várhely, cu ocaziunea pertractării ținute în 11 Maiu s. c.

Dl Iuliu Marc încă în vara anului trecut a fost acuzat, că ar fi cîntat în școală cu elevii susnumita doină — și așa s'î trezește numai odată cu judecătura dela tribunalul din M.-Várhely în casă, care după-aceia țină perchișiție domiciliară cu care ocaziune află între altele și doina lui Lucaciu decolpă — a adunat aproape toți elevii, chiar și din departări de 3—4 kilometri, și l'î luat la interogator. — După acestea lucrul s'a lăsat baltă până în primăvara anului curent, când în 11 Maiu dl învătător Iuliu Marc a fost citat la tribunalul din M.-Várhely la pertractare, cu care ocaziune l'î-a căpătat pedeapsa care voies și mîndru a plecat s'î-și o împlinească.

La întunecare. E cunosut procesul împotriva dlor învătători români Teodor Necsa din Sadu, Teodor Orlea și Panfilu Bănda din Porcești, Nicolae Săcărău din Talmaci și Eremie Roman din Talmăcel. Ei au fost trași în judecată pentru-că anul trecut ținîndu-se un maiol școlar copii l'î-au pus pe piept și în pîr mîndrul nostru tricor. Gendarmii au provocat apoi pe sus numiții învătători, ca s'î poruncească copiilor s'î arunce tricorul românesc, ceea-ce învătătorii n'au putut îndeplini, nefiind tricorului al copiilor. Pentru acest păcat au fost pedepsiți fiecare la câte 3 zile temniță și purtarea cheltuelilor. Împotriva acestei pedepse s'a făcut recurs, în urmă căruia fiecare va trebui s'î stea 1 zi în temniță și 10 fl. pedeapsă în bani, ear' în cas de neplătire încă o zi temniță. Ungurimea e mîntuită, nu l'î așa domnule procuror? („F. P.”)

Dr V. Branicse. „Gazeta” scrie: „Dlul Dr. V. Branicse, care a sosit la Brașov Duminecă trecută cu totul pe neașteptate, așa că Românilor brașoveni nici nu li-a fost cu putință a l'î face o primire la gară, după-cum era proiectat, încă a doua-zi după sosire l'î-s'a înțîmplat o nenorocire. Făcînd o excursiune la câmp, printr'o căzătură nenorocită a suferit contuziuni grele la o mîna, așa că a trebuit până acum s'î stea în odă. Aflăm însă, că l'î este mai bine și se speră că în câteva zile va fi deplin sănătos.”

În beznă. Preotul din Lunca, Ioan German, despre care am scris în anul trecut, că a fost pîr de un spurcat de Jdan că a aîștat la ură împotriva Ungurilor pe vremea procesului Memorandului, în urmă căreia a fost judecat de către tribunalul din Turda la 4 luni temniță de stat și 50 fl. pedeapsă în bani, făcînd recurs la tablă, aceasta a lăsat în loc judecata, scăriînd numai pedeapsa bănească cu 20 fl. Așa în 10 Iunie l'î-a început pedeapsa în temnițele din Seghedin. S'î te întorci cu bine, harnice pîrînte.

(„Poaia Poporului”).

Păgânismul în Ungaria. Socialiștii din Hodmező-Várhely au hotărît în adunarea lor din urmă s'î se subtraga dela ori-ce legătură cu biserica și s'î fie neconfesionali. Înainte de a aduce în deplinire această hotărîre, deciseră s'î se înțeleagă în privința aceasta și cu socialiștii din Sătmár și Ózged la congresul socialist internațional din Budapesta, ca așa apoi s'î procedă toți în mod solidar.

Profesor eschis. Societatea de medicină din Viena a eschis în agitata s'a ședință din 20 Iunie n. pe profesorul de medicină Adamkiewicz, care era membru corespondent al societății. Causa eschiderii e aceea, că profesorul Adamkiewicz a îndreptat în revista „Neue Revue” atacuri violente, ba chiar vătămătoare contra mai multor profesori universitari de medicină, între ei și contra profesorului Albert.

Nenorocire pe vapor. O telegramă din New-York anunță, că în Karzals lângă Sittelfalls a explodat cazanul unui vapor. În urma acestei nenorociri 24 oameni au murit și foarte mulți au fost răniți; vaporul avea s'î ducă publicul la un loc de petrecere, aproape de oraș.

Bibliografic. A apărut nrul 3 și 9 din „Buletinul societății de științe fizice” din București, avînd următorul sumar: Proces-verbal al ședinței a XLVI-a din 4/16 Decembrie 1895. — Proces-verbal al ședinței a XLVII-a din 5/17 Februarie 1896. — Proces-

verbal al ședinței a XLVIII-a din 4/16 Martie 1896. — M. A. Béchamp: „Sur les alterations spontanées du lait et sur celles que la cuisson lui fait subir”. — G. G. Longinescu: „Asupra unei relațiuni între densitate, punctul de fierbere și coeficientul de dilatațiune a lichidelor”. — V. C. Butureanu: „Considerațiuni asupra constituției și clasificății silicaților”. — St. C. Hepites: „Observațiuni meteorologice pe lunile Noemvrie și Decembrie”. — St. C. Hepites: „Mijlocii lunare și anuale 1895 n.”.

Petrecere. Abiturienții dela gimnasiul gr.-or. din Beiuș invită la petrecerea cu dans, ce o vor aranja în 27 Iunie st. n. 1896, în sala „Ospetării opidane”. Venit el e destinat pentru ajutorarea studenților săraci lipsiți de mijloace. Prețul de intrare: pentru persoană 1 fl., pentru familie după plac. Începutul la 8 ore seara. Suprasolvi-rile se primesc cu mulțumită și se cuitază pe cale ziaristică.

Comitetul arangiator.

Societatea „Inocențiu M. Clain”.

Raport general pe anul școlastic 1895/6

Partea generală.

Sînt 32 de ani de când antecesorii noștri, alumnii ai acestui seminar, au fundat această societate de lectură, știind aprefia ajutorul considerabil ce l'î subministrează ea pentru cultivarea morală-intelectuală a membrilor sei. — Conduși de devisa:

„Uniți s'î fim în cugete,
Uniți în Dumezeu”,

au lucrat cu însuflețire și zel sacru pentru întărirea și înflorirea ei; și rezultatul muncii acesteia e, că arborele fraged sădit înainte de aceasta cu 32 de ani, a crescut, s'a dezvoltat frumuseț și astăzi își dă și își împarte rodurile sale dulci și binefăcătoare tuturor cultivatorilor sei.

În cele următoare dăm un raport scurt, despre mersul afacerilor societății noastre din anul școlastic, la al cărui sfîrșit ne aflăm.

Înregistrăm în locul prim cu deplină satisfacțiune, că Excelența Sa bunul nostru metropolit primind preagrațios sub scutul seu mica noastră societate, l'î-a asigurat dezvoltarea și înflorirea pe viitor. Deja în anul acesta, deși alte afaceri mai momentuoase și mai urgente l'î-au reclamat atențiunea și activitatea, — Excelența Sa n'a întîrziat a l'î manifesta îngrijirea Sa părintească față de societatea noastră și sperăm, că și pe viitor ajutorul moral și material al Excelenței Sale va fi primul factor al progresului acestei societăți — pentru-ce nu vor lipsi rugăciunile ferbinți ale membrilor ei, cătră tronul dumezeesc, ca de acolo s'î-î fie răsplătite aceste binefaceri.

Nu putem s'î nu amintim la acest loc și ajutorul ce ni-l'a prestat în diferite afaceri conducătorul societății noastre cl. domn Dr. Vasiliu Hossu prin sfaturile sale înțelepte pentru cari primească și cu această ocaziune sincerile noastre mulțumite.

Comitetul societății ales în ședința constituțională din anul trecut, — a fost completat în ședința primă ordinară, alegîndu-se de notar al ședințelor dl Victor Macaveiu, cl. anul I.

N'a rămas însă comitetul astfel constituit, căci dl secretar Georgiu Meseșan încă în aceeași ședință l'î-a dat abdicarea, înlocuit fiind prin dl Valeriu Giurgiu, cl. anul II. Tot atunci a abzis și redactorul foi „Farnica”, dl Valeriu Bugner, înlocuit fiind prin dl Amos Frăncu, cl. anul IV.

Alte schimbări nu s'au mai făcut în comitet.

Societatea noastră a ținut în anul acesta 18 ședințe, dintre cari 6 ordinare, 5 extraordinare, 6 literare și 1 constituțională. În ședințele ordinare și extraordinare s'au dezbătut afacerile curente de administrație ale societății. În cele literare s'au cetit operele incuise la foaia „Farnica”, care în estan a apărut în 36 numeri. Cuprinsul ei l'î formează 46 opere, dintre cari 35 au fost proze, ear' 21 poezii. Tot în ședințele literare s'au declarat 19 poezii.

În ședința constituțională, ținută în 4 Maiu a. c., s'a constituit comitetul societății pentru anul școlastic 1896/7 în modul următor: Președinte: Mihail Iltie, cleric anul III; vicepreședinte: Emiliu Sabo, cleric anul II; secretar: Demetriu Racotjan, cleric anul III; casier: Iuliu Pop, cleric anul I; archivar: Emiliu Macelariu, cleric anul II; bibliotecar: Nicolau Racovițan, cleric anul I, — lăsîndu-se alegerea notarului pentru ședința I ordinară din anul viitor.

(Va urma).

Mai nou.

Meeting național în Paris.

Aflăm, că se plănuiește în Paris ținerea unui meeting în favorul cauzei naționale. Mai mulți oratori o fi s'î iee cuvîntul pentru a arăta de nou starea luptei Românilor și a atrage atențiunea la prigonirile, ce ni-le face guvernul maghiar.

Bibliografie.

Gramatica Germană

de

Sava Popovici Barcianu,

revidată și completată de

Dr. Daniil Popovici Barcianu.

Această gramatică a limbii germane este cunoscută tuturor Românilor, cari de limba germană au avut vre-un interes. Acum ea a apărut în ediția a cincia și este provăzută cu o prefață scrisă de dl profesor seminarial din Sibiul, Dr. D. P. Barcianu, fiul răposatului autor. Prefața este scrisă în temnița Vașului, unde dl Dr. Barcianu, după-cum se știe, a suferit pentru Memorand. Revidată și completată gramatică în fond și formă, ea se prezintă cu mult mai bună și din punct de vedere practic și teoretic pusă pe un teren cu mult mai științific. Completarea constă din o mai bună arangare și alegere a bucășilor de cetit și tradus, prin o mai practică întocmire a vocabularului alfabetic dela finea fie-cărei deprinderi și dela finea gramaticii însăși. Revidarea este deosebi cu privire la stil, dar' mai pe sus de toate la ortografie, aplicîndu-se acum ortografia fonetică a Academiei și delăturîndu-se astfel o pedecă principală a edițiunilor anterioare.

Atențiunea ce s'a dat celor patru edițiuni anterioare va deveni deci cu mult mai intensivă față de aceasta nouă și mai perfectă ediție. Limba germană, după-cum vedem din zi în zi, trebuie s'î o cultivăm tot mai mult. Prin această gramatică este asigurată teemnica cunoaștere a limbii germane. Ea poate servi ca manual de gramatică la toate școalele noastre medii, precum și ca manual de deprindere în limba română la gimnasiile cu limbă de propuneve germană. Cu această gramatică a mîna poate studia limba germană un om mai matur chiar și fără instructor. O recomandăm cu căldură.

Gramatica conține 27 coale 8° și costă numai 1 fl. 40 cr.

Se poate procura dela „Institutul Tipografic” din Sibiul.

Cartea durerii.

A apărut și se află de vînzare la „Institutul Tipografic”:

„Cartea durerii” de Emil Bougaud, episcop francez, tradusă de Iacob Afin Nicolescu. Cartea aceasta ca formă e un volum de 174 pagini elegant și de o frumuseț rară la cărțile noastre, ear' ca cuprins e o lectură plăcută și folositoare.

Excelența Sa Metropolitul Mihail a recomandat această carte clerului și poporului printr'un special circular, în care zice următoarele:

„Acest opșor cuprinde un ciclu de meditațiuni creștine, morale și religioase, dîn cari se vede puterea religiunii creștine, care mîngăie sufletul omului în năcazuri și suferințe, turnînd peste ei balsam vindecător.

„Cetîndu-o cu atențiune, ori-șî-ce creștin se va convinge, că de puternic este Dumezeu în mîngăierea muribunzilor și că de sublimă e religiunea creștină în suferințele mari ale sufletului”.

Calendarul zilei.

23 Iunie n. 1896.

Înlian: S. A. A. Bart și Varu.

Gregorian: Edeltrud.

Soarele: răsare 4.03, apune 7.57 m.

Buletin meteorologic.

Sibiul, 22 Iunie n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.5)	Diferența din prezînt	Temperatura după Celsius	Maximal și minimal de temperatură	Direcția vîntului
724.6	+0.4	+17.2	+28.4+12.5	NV

Din țeară 20 Iunie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	tară
Budapesta	763	-23.0	V	1
Sătmár	761	-20.8	SV	1
Cluj	762	-10.0	V	3
Orșova	764	-2.4	N	2
Arad	763	-21.9	SV	3
Pancsova	764	-21.5	S	3

La librăria Carol Müller București (Calea Victoriei nr. 53) se primesc abonamente pentru

„TRIBUNA”.

Prețul abonamentului este:

pe un an 40 lei
pe șase luni 20 „
pe trei luni 10 „

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 20 Iunie n. 1896.

Sămînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu				
Bănătesc nou	77	6.60	6.70	6.65
Grâu dela Tisa	77	6.65	6.75	6.70
Grâu „Pestă	77	6.70	6.80	6.65
Grâu de Alba-Reg.	77	6.60	6.70	6.65
„Bacica	77	6.70	6.80	6.75
Grâu ung. de Nord	77	6.70	6.80	6.75

Sămînțe, vechi ori noue	Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până
Săcăr		70—72	6.05
Orz		60—62	4.40
de nutreț		62—64	4.70
de vinare		64—66	—
de bere		66—68	—
„Oves		33—41	6.10
Ocarus (porumb)		—	4.05
bănătesc		—	4.10
de alt soi		76	3.99
Mein		—	—
Hrișcă		—	5.25

Grâu	Sept.-Oct.	6.60	6.61
„Cucuruz	Mart.-Apr.	3.97	3.98
„Oves	Maiu-Iun.	3.99	4.00
„	Iulie-Aug.	5.41	5.43
„	Mart.-Apr.	—	—
„	Oct.	—	—

Produce diverse	Solul	Calitatea
dela	până	dela

Jem. de trif.	Lucernă ungurească	—	—
„	roșie	—	—
„	rafinat	—	—
„	dela Pesta	49.—	50.—
„	dela țeară	—	—
„	svetată	—	—
„	afumată	51.—	52.—
„	—	—	—
„	—	12.75	13.25
„	—	15.—	15.50
„	—	14.—	14.50
„	—	—	—
„	—	—	—
„	—	—	—

S p i r t

Brut, pentru rafinare	14.75	15.—
Rafinat, pentru comerțianți mari	52.—	52.50
Brut,	49.75	50.25

Obs.: Prețurile spiritului în săptămîna trecută au rămas tot aceleași.

Cursul pieții din Sibiul.

Din 20 Iunie n. 1896.

Hartie-monetă română	Cump.	9.47	vînd. 9.51
Lire turcești	„	10.65	10.83
Imperiali	„	9.70	9.80
Ruble rusești 100 a	„	1.261/4	1.271/4
Galbeni	„	5.60	5.65
Napoleon-d'ori	„	9.50	9.53
„(rusești)	„	9.47	9.51

Bursa de Budapesta.

Din 20 Iunie n. 1896.

Renta de aur ung. 6 1/2	—
„ „ „ 4 1/2	122.50
„ „ val. cor. 4 1/2	98.75
Imprumutul căilor ferate ung.	121.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	104.—
Bonuri rurale ung.	97.—
„ „ croate-slavone	97.—
Obligațiunile desp. regalilor	100.10
Imprumut cu premiu ung.	152.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	139.50
Renta de hârtie austriacă	100.50
„ de argint austriacă	100.75
„ de aur austriacă	120.25
Losurile austriace din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1015.—
„ „ de credit ung.	—
„ „ „ austr.	—
Scrisori fonciare ale institutului de credit și economii „Albina“	100.75
Argintul	—
Galberi împărătești	5.64
Napoleon-d'ori	9.50
Mărci 100 imp. germane	58.75
London 10 Livres sterlingi	119.95

Pianuri durabile și de un sunet nobil cu mecanism de prima calitate, precum o pretinde gustul bun al inteligenței, se află după cele mai plăcute modeluri în

I-a prăvălie transilvană de pianuri și harmonii

a lui
Victor v. Heldenberg,
Sibiu, Strada Morii numărul 12.

sunt reprezentate exclusiv firmele cele mai renumite și mai probate:

Ludwig Bösendorfer, } constructori ces. reg. de pianuri.
J. M. Schweighofer fil., }
Fritz und Sohn, **Hoffmann**, liferant al camerier al Alteței-Sale Archiducului Carol Ludovic, Proksch, Rösler (Dresda), Blüthner (Lipsca).

Garantie perpetuă pentru construcțiuni bune.

Prețuri modeste.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului
Andrieu baron de Șaguna

sau
luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Avis!

În prăvălia Asociațiunii de consum în Paget (Facset), comit. Caraș-Severin se aplică de loc

un tinăr român,

cu cunoștințe și praxă în branșa ferăriei.
Oferte la adresa direcțiunii.

[1653] 1—1

Direcțiunea.

Publicare de licitațiune.

Pentru zidirea unei biserici gr.-or. în comuna Alămor, protopresbiteratul Seliștei, se va ține licitațiune minuentă în 20 Iulie (1 August) a. e. la 11 ore a. m. în școala română din loc.

Prețul exclamării conform preliminarului de spese este 2622 fl. 35 cr. pentru lucru fără de material.

Doritorii de a licita sunt poțitiți a se prezenta la termenul de mai sus în localul destinat; ear' oferenții a înainta ofertele lor cu vadial de 10% din prețul de strigare oficiului parochial gr.-or. din Alămor în termenul deschis.

Planul, preliminarul de spese, condițiunile de licitațiune precum și alte informațiuni se pot vedea și câștiga dela oficiul parochial gr.-or. din loc.

Alămor, 8 Iunie 1896.

În numele comitetului parochial gr.-oriental din Alămor: [1651] 1—3

Simeon Alămorean de Alămor,
paroch greco-oriental.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află de vânzare

„POESII”

DE
IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 creueri.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmă și se află de vânzare în librăria „Institutului Tipografic”, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

IN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermitați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE
EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihály de Apsa printr'un circular special.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA”

IN SIBIU.

fundată în anul 1868

asigurăză prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiliile etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitale pe cazul morții și pentru termine fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Suma asigurate pe viață
în a. 1869—1892 fl. 954,106.—	în a. 1870—1892 fl. 754,999.32
în a. 1893 „ 34,925.85	în a. 1893 „ 53,119.28
în a. 1894 „ 56,333.20	în a. 1894 „ 59,659.—
în a. 1895 „ 50,463.35	în a. 1895 „ 66,862.11
Suma fl. 1,095,828.40	Suma fl. 934,639.71

2,030.468 fl. 11 cr.

Conform bilanțului pentru 1895 fondurile de rezervă și garanție se ucră la
960.343 fl. 42 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Căsnădel Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturiile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturiile speciale în locurile mai însemnate.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic în Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu picuri în caseta.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.